Ego ſum pax q̄ hic habito Nō eſt ā̄t pax impijs ſed tantum hoībus bone voluntatis Verūptn̄ qꝛ ego cogito cogitatiōes pacis et nō af flictiōis. vtile tibi ꝯſiliū do. Vltra me ſoroꝛ mea habitat que miſeris ſemper auxilium pꝛeſtat. Ad hanc accede ⁊ eius monita comple. Cū ergo acceſſiſſet q̄ de intus erat ſibi rn̄dit Ego ſuꝫ mia que hic habito Si ergo ab imminente tempeſtate ſaluari deſideras. vade ad domuꝫ in qua fratres pꝛedicatoꝛes de bo nonia habitāt. ibiqꝫ īuenies ſtabu lū doctrine ⁊ intus pꝛeſepe ſcriptu re. aſinū ſimplicitatꝭ. cū boue diſcre tionis. mīam illuminātem ⁊ puerū ieſum ſaluātem Cū ergo pꝛedictus ſcolaris euigilaſſet ⁊ ad domū fra trum venit ⁊ viſionē p oꝛdinem r̄ci tans hituꝫ oꝛdinis petijt ⁊ accepit

¶ De nomine

Sixtꝰ dicit̄ a ſios qđ ē deꝰ ⁊ ſtatꝰ q̄ſi diuinꝰ ſtatꝰ Vel ſixtus a ſiſto ſiſtꝭ. quaſi firmꝰ ⁊ fixꝰ in fide et paſſione et bona opatiōe

De ſcō ſixto papa et martire

Sixtuſ papa athenienꝭ na tione. pmū quidē phs ſed poſtea xp̄i diſcipulꝰ et pōti fex ſummꝰ electus Decio et valeri ano cū duobꝰ diaconibus ſuis feli ciſſimo et agapito p̄ntatus ē Quē cum decius nullis poſſet pſuaſiōi bus inclinare. fecit eum duci ad tē plū martis. vt aut ſacrificaret. aut in cuſtodia maſtini recipetur Sꝫ cum ſacrificare renuens in cuſto/ diaꝫ duceretur. beatus laurentius poſt eum clamans ibat. d. Quo p grederꝭ ſine filio pater: Quo ſacer dos ſancte ſine miniſtro ꝓperas! Cui ſixtus. Non ego te deſero fili neqꝫ d̄relinquo ſed maioꝛa tibi de bentur certamina. poſt triduuꝫ me ſequeris ſacerdotem leuita Interi ergo theſauros eccleſie accipe ⁊ q̄ bus tibi videtur diuide Quos cuꝫ ille chriſtianis pauperibꝰ diſtribuiſ ſet. valerianus pꝛefectus decreuit vt ſixtus ad templum martis ſacri ficaturus duceret̄. quod ſi rennue ret. ibidem capite trūcaretur Quo cum duceretur. beatus laurentius poſt eum clamare cepit ac dicere. Noli me derelinquere pater ſancte qꝛ theſauros tuos iaꝫ expendi q̄s tradidiſti mihi Tunc milites audi entes theſaurū laurentiuꝫ tenuer̄t Sixtum autem cum feliciſſimo ⁊ a gapito ibidem decollauerunt. In hac die eſt feſtum tr̄āſfigurationis domini et ſāguinis chriſti de nouo vino ſi inueniri poteſt in aliquibus eccleſijs conficitur. vel ſaltē de ma/ tura vua in calicem aliquantulum eliquat̄ In hac etiā die racemi bn̄ dicuntur ⁊ populꝰ inde cōmunicat Rō autē huiꝰ eſt ex eo ꝙ dn̄s diſci pulis ſuis i die cene dixit. Nō bibā amō de hoc genimine vitis donec bibā illud nouū in regno p̄ris mei Illa vero trāſfiguratio dn̄i. et qđ dixit nouū vinum rep̄ntat glorio/ ſam innouatiōem quā chriſtus ha buit poſt reſurrectiōem Et ideo in hac die traſfiguratōis que reſurre ctionē rep̄ntat. vinuꝫ nouum inqui rit̄. non ꝙ in hac die vt quidam a/ iunt trāſfiguratio facta ſit ſed ab a poſtolis hac die manifeſtata Trāſ figuratio ei facta fuiſſe dicit̄ circa

principiũ veris. Diſcipuli aũt ꝓpter
ꝓhibitionẽ eis factã ipã tam diu
celauerũt et in hac die manifeſtaue
runt Ita legit in li. qui dr̃ mitrale.

De nomine

Donatus dicit quaſi deo nat⁹
et hoc ꝓpter regenerationem
et gratie infuſionẽ et glorificationẽ
q̃ eſt triplex generatio ſpũalis a
deo. ſ. natitatl. religioſitatl. et cor
pis mõrlitatl. Vel donat⁹ quãſi do
na dat⁹ Nam cũ ſancti moriuntur
tũc naſci dicunt. vnde obit⁹ ſancto
rum nõ mors ſed natale vocatur.
Puer eni appetit naſci vt recipiat
ampliorẽ locũ ad manendũ vberi
orem cibũ ad veſcendũ liberaliorẽ
aerem ad reſpirandũ et lucẽ ad vi
dendũ Et qr ſãcti cũ de vtero ma
tris eccĩe p mortẽ exeũt illa quatu
or ſm modũ ſuũ recipiũt deo naſci
dicunt Ideo naſci dicuntur

De ſancto Donato

Donatus cũ Iuliano impa
tore erudit⁹ et nutritus eſt
ita ꝙ p̃dict⁹ iulian⁹ fuit tũc
in ſubdiaconẽ ordinat⁹. ſ3 cũ in im
periũ ſublimat⁹ fuiſſet. prẽm et ma
trẽ ſancti donati occidit Donatus
vero in arentinã ciuitatẽ aufugit ⁊
apud Hilariũ monachũ manens
multa ibidẽ miracula fecit Nã pre
fect⁹ citatis habens filiũ demonia
cũ. cũ eu3 ad btm̃ donatũ adduxiſ
ſet clamare cepit imund⁹ ſpirit⁹ ac
dicere In noie dñi iħu xpi noli mi
hi moleſtus eſſe vt de domo mea
egrediar O donate quare me coar
tas exire cũ tormentis Sed orãte
donato ꝓtin⁹ liberat ¶ Vir qdã
Euſtaſi⁹ noie exactor fiſci in tuſcia
pecuniã publicã in cuſtodia vxo
ris noie eufroſine dereliquit Sz cũ
ꝓuincia ab hoſtib⁹ vrgeret pecuni
am abſcondit et dolore p̃uent⁹ vi
tam finiuit Vir aũt eius rediẽs cũ
pecuniam non poſſet inuenire et iã
cũ filiĳs ſuis ad ſupplıciũ tradi debe
ret. ad ſanctũ donatũ cõfugit Do
natus aũt ad ſepulcrꝫ vxoris cum
eo pergẽs. oratione facta clara vo
ce dixit Eufroſina p ſpũm ſanctu3
te adiuro vt dicas nobis vbi talẽ
pecuniã poſuiſti. et facta eſt vox de
ſepulcro dicẽs In ingreſſu domus
mee ibi eã ſuffodi Et eũtes ibi ea3
vt dixerat inuenerũt Poſt aliq̃t ã
dies Satirus ep̃us in dño obdor
miuit et omis cler⁹ donatũ in ep̃m
elegit Cũ aũt vt refert gregl. qua
dã die miſſa celebrata popul⁹ ↄmu
nicaẽt. et dyacon⁹ ↄmunicatis xp̃i
ſanguinẽ ꝓpinaret. ſubito pagano
rum impulſu dyacon⁹ cecidit et ca
licem ſanctũ fregit De quo cu3 ip̃e
et omis popul⁹ plurimũ meſt⁹ eſſet
Donat⁹ fragmẽta calicis colligẽs
orõne facta ipſum in formam priſti
nam reſtaurauit Vna autem par
ticula a diabolo abſconſa fuit que
calice predicto defecit que tamen
eſt ad teſtimonium huius miraculi
reſeruata Pagani autem hoc viſo
miraculo ad fidem conuerſi ſunt. et
lxxx. baptiſma ſuſceperũt. ¶ Fons
quida3 adeo erat infectus vt qui
cunq3 de illo biberet protin⁹ more
ret Dum ergo ſanctus Donatus